

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2021. gada 2. septembrī *

Prasība atcelt tiesību aktu – Lēmumi (ES) 2020/245 un 2020/246 – Nostāja, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienу, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses – Nolīgums, kura atsevišķi noteikumi var tikt saistīti ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) – Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu struktūru reglamentu pieņemšana – Divu atsevišķu lēmumu pieņemšana – Juridiskā pamata izvēle – LES 37. pants – LESD 218. panta 9. punkts – Balsošanas kārtība

Lietā C-180/20

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2020. gada 24. aprīlī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Kellerbauer* un *T. Ramopoulos*, pārstāvji,

prasītāja,

kuru atbalsta

Čehijas Republika, ko pārstāv *K. Najmanová*, kā arī *M. Švarc*, *J. Vláčil* un *M. Smolek*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *P. Mahnič* un *M. Balta*, kā arī *M. Bishop*, pārstāvji,

atbildētāja,

kuru atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *T. Stehelin* un *J.-L. Carré*, kā arī *A.-L. Desjonquères*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

TIESA (virspalāta)

* Tiesvedības valoda – angļu.

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], N. Pissarra [*N. Piçarra*] un A. Kumins [*A. Kumin*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] (referente), M. Safjans [*M. Saffan*], D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 17. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/245 (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minēto nolīgumu, izņemot tā II sadaļu (OV 2020, L 52, 3. lpp.), kā arī Padomes Lēmumu (ES) 2020/246 (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minētā nolīguma II sadaļu (OV 2020, L 52, 5. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie lēmumi”).

Visaptverošs un pastiprināts partnerības nolīgums un apstrīdētie lēmumi

- 2 2017. gada 20. novembrī Padome pieņēma Lēmumu (ES) 2018/104 par to, lai Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses (OV 2018, L 23, 1. lpp.). Šis lēmums bija balstīts uz LES 37. pantu, kā arī LESD 91. pantu, 100. panta 2. punktu un 207. un 209. pantu, lasot tos kopā ar LESD 218. panta 5. un 7. punktu un 8. punkta otro daļu.
- 3 Šis partnerības nolīgums (turpmāk tekstā – “Partnerības nolīgums ar Armēniju”) tika parakstīts 2017. gada 24. novembrī un provizoriski tika piemērots no 2018. gada 1. jūnija. Tas stājas spēkā 2021. gada 1. martā.

- 4 Ar Partnerības nolīguma ar Armēniju 362. un 363. pantu attiecīgi tika izveidota Partnerības padome un Partnerības komiteja, savukārt šī nolīguma 364. pantā ir paredzēta iespēja vajadzības gadījumā izveidot apakškomitejas un citas struktūras. Turklāt saskaņā ar minētā nolīguma 362. panta 4. punkta un 363. panta 4. punkta noteikumiem, lasot tos kopsakarā, Partnerības padome pieņem savu reglamentu un tajā paredz Partnerības komitejas pienākumus un darba kārtību, jo Partnerības komiteja ir atbildīga tostarp par Partnerības padomes sanāksmju sagatavošanu.
- 5 Lai īstenotu Partnerības nolīguma ar Armēniju 362.–364. pantu, Komisija un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos 2018. gada 29. novembrī kopīgi pieņēma priekšlikumu Padomes lēmumam par nostāju, kas Savienības vārdā jāpieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju par lēmumu pieņemšanu saistībā ar Partnerības padomes, Partnerības komitejas, apakškomiteju vai jebkādu citu specializēto struktūru reglamentiem. Šis priekšlikums bija balstīts uz LES 37. pantu, kā arī LESD 91. pantu, 100. panta 2. punktu un 207. un 209. pantu, lasot tos kopsakarā ar 218. panta 9. punktu.
- 6 Tomēr savā grozītajā 2019. gada 19. jūlija priekšlikumā Komisija svītroja atsauci uz LES 37. pantu kā materiālo juridisko pamatu. Šis grozītais priekšlikums tika iesniegts pēc Tiesas precizējumiem 2018. gada 4. septembra spriedumā Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu) (C-244/17, EU:C:2018:662), ar kuru tika atcelts Padomes Lēmums (ES) 2017/477 (2017. gada 3. marts) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā ir jāpieņem Sadarbības padomē, kura izveidota saskaņā ar Padziļinātas partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kazahstānas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Sadarbības padomes, Sadarbības komitejas, specializētu apakškomiteju vai struktūru darba kārtību (OV 2017, L 73, 15. lpp.), jo Padome, pieņemot šo lēmumu, kļūdaini bija norādījusi, ka tas ir balstīts uz LES 31. panta 1. punktu.
- 7 2019. gada 4. decembra sanāksmē Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*Coreper*) nolēma sadalīt aktu par nostāju, kas ir jāpieņem Savienības vārdā, divos Padomes lēmumos, proti, pirmkārt, Lēmumā 2020/245, ar kuru ir paredzēts nodrošināt Partnerības nolīguma ar Armēniju, izņemot tā II sadaļu, piemērošanu un kura materiālais juridiskais pamats ir LESD 91. pants, kā arī 207. un 209. pants, un, otrkārt, Lēmumā 2020/246, ar kuru ir paredzēts nodrošināt šī nolīguma II sadaļas piemērošanu un kura materiālo juridisko pamatu veido tikai LES 37. pants. 2020. gada 17. februārī Padome pieņēma apstrīdētos lēmumus, balstoties uz tiem pašiem materiālajiem juridiskajiem pamatiem. Lai gan Lēmums 2020/245 tika pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, jo tā procesuālo juridisko pamatu it īpaši veido LESD 218. panta 8. punkta pirmā daļa un 218. panta 9. punkts, Lēmums 2020/246 tika pieņemts vienprātīgi. Proti, šā lēmuma procesuālais juridiskais pamats papildus LESD 218. panta 9. punktam ietver arī LESD 218. panta 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Padome tostarp pieņem lēmumu vienprātīgi, ja nolīgums skar jomu, kurā ir nepieciešama vienprātība, lai pieņemtu Savienības tiesību aktu.
- 8 Tādējādi Lēmuma 2020/245 1. panta 1. punktā ir noteikts, ka nostāja, kas Savienības vārdā ir jāpieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minēto nolīgumu, izņemot tā II sadaļu, ir balstīta uz Partnerības padomes lēmuma projektu. Tāpat Lēmuma 2020/246 1. panta 1. punkta saturs ir identisks attiecībā uz šī nolīguma II sadaļas piemērošanu.

- 9 Komisija ir izteikusi iebildumus Padomes sanāksmes protokolā ietvertajā paziņojumā, apgalvojot, ka LES 37. panta kā Lēmuma 2020/246 juridiskā pamata pievienošana un Padomes tiesību akta sadalīšana divos lēmumos esot prettiesiska. Čehijas Republika arī lūdza *Coreper* un Padomes sanāksmes protokolā iekļaut paziņojumu, saskaņā ar kuru minētā iesniegšana esot bijusi kļūdaina, ņemot vērā 2018. gada 4. septembra spriedumu Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu) (C-244/17, EU:C:2018:662). Tāpat Ungārija izteica iebildi par divu atsevišķu lēmumu pieņemšanu. Abas šīs dalībvalstis atturējās balsot, kad tika pieņemti apstrīdētie lēmumi.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Komisija lūdz Tiesu atcelt apstrīdētos lēmumus, atstāt spēkā to sekas un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 11 Padome lūdz Tiesu prasību noraidīt un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti gadījumā, ja apstrīdētie lēmumi tiktu atcelti, tā lūdz Tiesu atstāt spēkā to sekas.
- 12 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 25. augusta un 2020. gada 25. septembra lēmumiem Čehijas Republikai un Francijas Republikai attiecīgi tika atļauts iestāties lietā Komisijas un Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

- 13 Komisija izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz kļūdainu LES 37. panta kā Lēmuma 2020/246 materiālā juridiskā pamata izmantošanu un otrais – uz tiesību akta par nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju izveidotajā Partnerības padomē, prettiesisku sadalīšanu divos atsevišķos lēmumos, pieņemot apstrīdētos lēmumus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 14 Ar pirmo pamatu Komisija, kuru atbalsta Čehijas Republika, pārmet Padomei LES 37. panta un LESD 218. panta 8. punkta otrās daļas iekļaušanu kā Lēmuma 2020/246 juridisko pamatu, kā rezultātā Padomei bija jāpiemēro vienprātīga balsošanas kārtība. Komisija uzskata, ka saikne ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP), kas ietverta Partnerības nolīguma ar Armēniju II sadaļā, neesot pietiekama, lai pamatotu šo iekļaušanu.
- 15 Šī pamata atbalstam Komisija apgalvo, ka Padomes lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu par starptautiska nolīguma īstenošanu kopumā ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, ja minētā nolīguma smaguma centrā ir joma, attiecībā uz kuru materiālie juridiskie pamati prasa šādu vairākumu. Tādējādi juridiskā pamata izvēle būtu jābalsta uz objektīviem elementiem, kurus tiesa var pārbaudīt, un tostarp uz attiecīgā akta mērķi un saturu.
- 16 Šajā ziņā, lai gan attiecīgā tiesību akta preambulā vai ievadpantos var tikt noteikti vispārīgi mērķi, nosakot jomu, kurā tas ietilpst, noteicošais esot to pienākumu apjoms, kuri faktiski ir paredzēti, lai sasniegtu attiecīgos mērķus, un tas, kādi atsevišķi reglamentēti jautājumi ir vairākumā. Ja tiesību

akts, kuru ir paredzēts pieņemt, vispārīgi attiecas uz tādu struktūru darbību, kas izveidotas, pamatojoties uz starptautisku nolīgumu, joma, uz kuru attiecas minētais akts, ir jāizvērtē, ņemot vērā nolīgumu kopumā. Iestādes prakse, kas ir pretrunā šiem noteikumiem, nevar grozīt šos noteikumus vai attaisnot atkāpes.

- 17 Konkrētajā gadījumā Komisijas ieskatā Partnerības nolīgums ar Armēniju galvenokārt attiecoties uz tirdzniecību un sadarbību attīstības jomā, kā arī uz transporta pakalpojumu tirdzniecību, kuriem ir veltīta lielākā daļa šī nolīguma noteikumu. Saikne ar KĀDP, kas ir deviņiem šī nolīguma II sadaļu veidojošajiem pantiem, tikai papildinot šīs sastāvdaļas un neesot pietiekami būtiska, lai pamatotu atsevišķa materiālā juridiskā pamata izmantošanu.
- 18 Turklāt šie deviņi panti pēc satura un skaita esot salīdzināmi ar Partnerības nolīguma ar Kazahstānas Republiku noteikumiem, kas tika izvērtēti lietā, kurā pasludināts 2018. gada 4. septembra spriedums Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu) (C-244/17, EU:C:2018:662), un ko Tiesa neuzskatīja par pietiekamiem, lai pamatotu specifiska materiālā juridiskā pamata saistībā ar KĀDP pievienošanu, un, tā kā abu nolīgumu nosaukumi var tikt saistīti ar KĀDP, katrā ziņā nosakot to pašu ierobežoto saistību līmeni.
- 19 Turklāt tas vien, ka Partnerības nolīgums ar Armēniju tika noslēgts sarežģītā ģeopolitiskajā kontekstā, ko raksturo Kalnu Karabahas konflikts, nepamatojot to, ka šim nolīgumam tiek piedēvēta tāda dimensija attiecībā uz KĀDP, kāda neizriet no tā satura.
- 20 Čehijas Republika piekrīt Komisijas prasījumiem. Šī dalībvalsts uzskata, ka mērķi, kas ir attiecināmi uz KĀDP saistībā ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju, var tikt iekļauti arī sadarbības politikā attīstības jomā, kā arī tirdzniecības politikā. Turklāt vairāku tiesību normu kumulatīvai norādīšanai saistībā ar materiālo juridisko pamatu būtu jābūt kā izņēmumam. Ņemot vērā to šī nolīguma II sadaļas elementu, kuri var tikt saistīti ar KĀDP,niecīgo kvalitatīvo un kvantitatīvo nozīmi, šāds izņēmums konkrētajā gadījumā neesot pamatots.
- 21 Savai aizstāvībai Padome apgalvo, ka starptautiskā nolīguma mērķi ir būtiski, lai izveidotu saikni starp noteikumiem, kuri attiecas uz dažādām politikām, jo minētā nolīguma saturs ir jāizvērtē tikai pēc tam. Taču šajā lietā Komisijas argumentācijā neesot pietiekami ņemti vērā Partnerības nolīguma ar Armēniju mērķi. Proti, šī nolīguma mērķu analīze un tā II sadaļas saturs pierādot, ka ar KĀDP saistītās tiesību normas nav pakārtotas attiecībā uz tirdzniecību un sadarbību attīstības jomā, bet gan ir šī nolīguma neatkarīga sastāvdaļa.
- 22 Šajā ziņā Padome apgalvo, ka atšķirībā no Partnerības nolīguma, par kuru ir runa 2018. gada 4. septembra spriedumā Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu) (C-244/17, EU:C:2018:662), Partnerības nolīgums ar Armēniju ietver vismaz vienu būtisku papildu mērķi, proti, visaptverošas politiskās partnerības stiprināšanu (1. panta a) punkts) un ciešu politisko attiecību veidošanās starp pusēm sekmēšanu (1. panta b) punkts).
- 23 Padome no tā secina, ka Partnerības nolīgums ar Armēniju nav vienkāršs instruments attiecībā uz sadarbību attīstības jomā un tirdzniecību. Proti, tā 3. pantā daži no tā 1. pantā minētajiem vispārējiem mērķiem tiek formulēti kā precīzāku mērķu kopums, kurus ir paredzēts sasniegt konkrēti ar II sadaļas noteikumiem par politisko dialogu, valsts reformām un sadarbību KĀDP jomā. No Tiesas judikatūras neizrietot, ka noteikumi, ar kuriem ir paredzēta sadarbība politiska dialoga veidā, nevar būt šāda KĀDP mērķu īstenošana.

- 24 Turklāt attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru gandrīz visi Partnerības nolīguma ar Armēniju noteikumi attiecas uz jomām, kas nav saistītas ar KĀDP, Padome norāda, ka kritērijs par II sadaļas apjomu nav saistīts ar pieņemto pasākumu mērķi vai saturu, līdz ar to tas nevar būt izšķirošs Savienības darbības juridiskā pamata izvēlē. It īpaši šim kritērijam neesot nozīmes, lai novērtētu saistību starp attiecīgajiem noteikumiem un pārējām nolīguma daļām.
- 25 Francijas Republika, kas iestājusies lietā Padomes argumentu atbalstam, norāda, ka tiesību aktā izvirzītie mērķi ir jānosaka, analizējot tā saturu, un ka tajā pašā laikā šī satura pārbaude ir jāveic, ņemot vērā minētā akta mērķi. Šī pieeja esot vēl jo svarīgāka, ja tiesību akts daļēji attiecas uz KĀDP, jo to regulē īpaši noteikumi un procedūras saskaņā ar LES 24. panta 1. punktu. Tādējādi to tiesību normu, kuras attiecas uz KĀDP, kvantitatīvais mazākums, ja pastāv skaidri ar to saistīti mērķi, neļaujot secināt, ka tā ir tikai pakārtota salīdzinājumā ar citām iesaistītajām politikām. Proti, ekonomiskai sadarbībai tās rakstura dēļ esot vajadzīgs lielāks skaits precizējumu tās īstenošanai nekā politiska dialoga izveidošanai.
- 26 Esot jāņem vērā arī Partnerības nolīguma ar Armēniju konteksts, un tas arī norādot uz to, ka šis nolīgums ietilpst KĀDP jomā, jo tas tika noslēgts īpašā politikas un drošības kontekstā, ko raksturo reģionālas krīzes, piemēram, konflikts Kalnu Karabahā.

Tiesas vērtējums

- 27 Vispirms ir jāatgādina, ka skaidrības, saskaņotības un racionalizācijas prasību izpildei LESD 218. pantā ir paredzēta vienota un vispārpiemērojama procedūra, kas attiecas it īpaši uz sarunām par tādiem starptautiskiem nolīgumiem un to slēgšanu, kurus Savienība ir pilnvarota noslēgt savās darbības jomās, tostarp KĀDP, izņemot gadījumus, kad līgumos ir noteiktas speciālas procedūras (spriedums, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 LESD 218. panta 9. punktā ir paredzēta vienkāršota procedūra, lai it īpaši definētu nostāju, kas ir jāpieņem Savienības vārdā, kad tā ar attiecīgo starptautisko nolīgumu izveidotajā lēmējstruktūrā piedalās tādu aktu pieņemšanā, kuri ir saistīti ar attiecīgā starptautiskā nolīguma piemērošanu vai īstenošanu. Tomēr no LESD 218. panta 6., 9. un 10. punkta interpretācijas, lasot tos kopsakarā, izriet, ka šī vienkāršošana, kas ir piemērojama tikai tiem tiesību aktiem, ar kuriem netiek ne papildināti, ne grozīti nolīguma institucionālie ietvari, izpaužas vienīgi kā Eiropas Parlamenta līdzdalības ierobežošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 25. un 26. punkts).
- 29 Savukārt, tā kā LESD 218. panta 9. punktā nav paredzēta nekāda balsošanas kārtība, Padomei, pieņemot tajā norādīto kategoriju lēmumus, piemērojamā balsošanas kārtība ir jānosaka katrā konkrētajā gadījumā, atsaucoties uz LESD 218. panta 8. punktu. Ņemot vērā, pirmkārt, šīs tiesību normas pirmajā daļā lietoto frāzi "īstenojot šo procedūru" un, otrkārt, minētās tiesību normas otrās daļas sākumā izmantoto vārdu "tomēr", ir jāuzskata, ka parasti Padome pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu un ka tikai šajā otrajā daļā minētajos gadījumos tā lēmumus pieņem vienprātīgi. Šādos apstākļos piemērojamā balsošanas kārtība katrā konkrētajā situācijā ir jānosaka atkarībā no tā, vai uz to attiecas vai neattiecas šie pēdējie minētie gadījumi.
- 30 Tā, attiecībā uz lēmumu, ar kuru Padome nosaka nostāju, kas ir jāapstiprina Savienības vārdā kādā ar starptautisku nolīgumu izveidotā struktūrā, Tiesai jau ir bijusi iespēja nospriest, ka tad, kad šāds lēmums neatbilst nevienam no gadījumiem, kuros LESD 218. panta 8. punkta otrajā daļā ir prasīts vienprātīgs balsojums, Padomei principā ir jāpieņem minētais lēmums saskaņā ar LESD 218. panta

8. punkta pirmās daļas, aplūkotas kopā ar LESD 218. panta 9. punktu, normām, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu (spriedums, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 31 Pirmajā no šiem gadījumiem LESD 218. panta 8. punkta otrajā daļā ir prasīts, lai lēmums saskaņā ar šī panta 9. punktu tiktu pieņemts vienprātīgi, ja tas attiecas uz jomu, kurā Savienības tiesību akta pieņemšanai ir nepieciešama vienprātība. Šādos apstākļos, lai noteiktu, vai atbilstoši šim pēdējam minētajam punktam pieņemts lēmums ietilpst šajā jomā, kurā ir nepieciešama vienprātība, ir jāatsaucas uz tā materiālo juridisko pamatu (spriedums, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 35. punkts).
- 32 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēlei ir jābūt balstītai uz objektīviem, tiesā pārbaudāmiem elementiem un viens no tiem ir tiesību akta mērķis un saturs (spriedums, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Šajā ziņā – pretēji tam, ko būtībā apgalvo Padome, – un kā secinājumu 28. un 29. punktā to ir norādījis ģenerāladvokāts, no Tiesas judikatūras nekādi neizriet, ka viens no šiem kritērijiem prevalētu pār otru. Proti, katrā konkrētajā gadījumā joma, kuru skar tiesību akts, ir jānosaka, pamatojoties uz visiem identificējamiem objektīviem elementiem, kas saistīti ar vienu vai otru no šiem kritērijiem.
- 34 Ja, pārbaudot Savienības tiesību aktu, tiek konstatēts, ka tam ir divi mērķi vai divas sastāvdaļas, no kurām vienu var uzskatīt par galveno vai dominējošo, savukārt otrai ir tikai palīgraksturs, tad šis tiesību akts ir jābalsta tikai uz vienu juridisko pamatu, proti, uz to, kas atbilst galvenajam vai dominējošajam mērķim vai sastāvdaļai. Tikai tad, ja izņēmuma kārtā ir konstatēts, ka tiesību aktam vienlaikus ir vairāki mērķi vai vairākas sastāvdaļas, kas ir nesaraujami saistītas un neviena attiecībā pret citām nav papildinoša, šāds tiesību akts ir balstāms uz vairākiem atbilstošajiem juridiskajiem pamatiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 37. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr divu juridisku pamatu norādīšana nav pieļaujama, ja procedūras, kas ir paredzētas vienam vai otram juridiskajam pamatam, ir nesaderīgas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 6. novembris, Parlaments/Padome, C-155/07, EU:C:2008:605, 37. punkts).
- 35 Tādējādi, tāpat kā lēmumi par Savienības noslēgtu starptautisku nolīgumu, lēmums, ar kuru Padome nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāpieņem kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā atbilstoši LESD 218. panta 9. punktam, un kurš attiecas vienīgi uz jomu, kurā ir nepieciešama vienprātība, atkāpjoties no LESD 218. panta 8. punkta pirmajā daļā paredzētā vispārīgā noteikuma par kvalificētu balsu vairākumu, principā ir jāpieņem saskaņā ar šīs tiesību normas otro daļu. Tā tas ir attiecībā uz KĀDP, jo LES 31. panta 1. punkta pirmajā daļā tostarp ir paredzēts, ka lēmumi, uz kuriem attiecas LES V sadaļas 2. nodaļa, tiek pieņemti vienprātīgi, ja vien minētajā nodaļā nav paredzēts citādi. Savukārt, ja šādam lēmumam ir vairākas sastāvdaļas vai vairāki mērķi, no kuriem uz dažiem attiecas KĀDP, tā pieņemšanai piemērojamā balsošanas kārtība ir jānosaka atkarībā no tā galvenā vai dominējošā mērķa vai sastāvdaļas. Tādējādi, ja lēmuma galvenais vai dominējošais mērķis vai sastāvdaļa attiecas uz jomu, kurā Savienības tiesību akta pieņemšanai nav nepieciešama vienprātība, minētais lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 8. punkta pirmo daļu ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 38. punkts).

- 36 Ņemot vērā šī sprieduma 27.–35. punktā izklāstītos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai apstrīdētie lēmumi ietilpst tādā jomā kā KĀDP, attiecībā uz kuru ir nepieciešama vienprātība, vai arī tie iekļaujas Savienības politikās, attiecībā uz kurām lēmums principā ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, proti, it īpaši transporta, kopējās tirdzniecības politikas un sadarbības attīstības jomā LESD 91., 207. un 209. panta izpratnē.
- 37 Šajā ziņā apstrīdētie lēmumi ir pieņemti, lai noteiktu nostāju, kas Savienības vārdā jāpieņem ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju izveidotajā Partnerības padomē par Partnerības padomes, Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu minētā nolīguma piemērošanai. It īpaši Lēmums 2020/245 attiecas uz visu Partnerības nolīgumu ar Armēniju, izņemot tā II sadaļu, savukārt Lēmums 2020/246 attiecas tikai uz šo II sadaļu.
- 38 Tomēr ir jāprecizē, ka, lai gan šie lēmumi formāli attiecas uz dažādām Partnerības nolīguma ar Armēniju sadaļām, joma, kurā tie ietilpst, un līdz ar to attiecīgās Savienības ārējās darbības materiālais juridiskais pamats ir jāvērtē, ņemot vērā šo nolīgumu kopumā.
- 39 Proti, apstrīdētie lēmumi vispārīgi attiecas uz tādu starptautisko struktūru darbību, kuras izveidotas, pamatojoties uz Partnerības nolīgumu ar Armēniju.
- 40 Kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 43. punktā, divu atsevišķu Padomes lēmumu pieņemšana, kuri ir balstīti uz dažādiem juridiskiem pamatiem, bet kuru mērķis ir noteikt vienotu nostāju, kas Savienības vārdā jāpieņem attiecībā uz to struktūru darbību, kuras izveidotas ar šo nolīgumu, var tikt attaisnota tikai tad, ja nolīgums, aplūkots kopumā, ietver atsevišķas sastāvdaļas, kas atbilst dažādiem juridiskajiem pamatiem, kuri tiek izmantoti, pieņemot minētos lēmumus.
- 41 Pirmkārt, attiecībā uz Partnerības nolīguma ar Armēniju saturu ir taisnība, ka tā II sadaļa “Politiskais dialogs un reforma, sadarbība ārpolitikas un drošības politikas jomā”, kurā ir ietverts minētā nolīguma 3.–11. pants, ietver noteikumus par politiskā dialoga veicināšanu drošības jomā un līdz ar to attiecas uz jautājumiem, kas var tikt saistīti ar KĀDP.
- 42 Tā, Partnerības nolīguma ar Armēniju 3. pantā ir atgādināti politiskā dialoga mērķi un tā 2. punktā ir uzskaitīti vienpadsmit saistībā ar šo dialogu izvirzītie mērķi, tostarp mērķi uzlabot politisko partnerību, veicināt starptautisko mieru, stabilitāti un drošību, stiprināt sadarbību krīžu pārvaldīšanas jomā, stiprināt sadarbību cīņā pret ieroču izplatīšanu, stiprināt demokrātijas principu, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, attīstīt dialogu un uzlabot sadarbību drošības un aizsardzības jomā, kā arī veidot labas kaimiņattiecības.
- 43 Turklāt šī nolīguma 4. pantā “Valsts reforma” ir uzskaitīta virkne šī nolīguma pušu sadarbības vispārējo mērķu, tostarp attīstīt, konsolidēt un palielināt demokrātisko iestāžu stabilitāti, efektivitāti un tiesiskumu, kā arī nodrošināt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.
- 44 Savukārt minētā nolīguma 5. panta “Ārpolitika un drošības politika” 1. punktā ir noteikts, ka “puses pastiprina dialogu un sadarbību [KĀDP jomā], atzīstot, cik nozīmīga Armēnijas Republikai ir tās dalība starptautiskās organizācijās un sadarbības formātos un saistības, kuras tā šajā sakarā ir uzņēmusies, un jo īpaši pievēršas tādiem jautājumiem kā konfliktu novēršana un krīžu pārvarēšana, riska mazināšana, kibernetiskā drošība, drošības nozares reforma, reģionālā stabilitāte, atbrūošanās, ieroču neizplatīšana, ieroču kontrole un eksporta kontrole”. Šī paša 5. panta 2. punktā ir precizēts, ka “puses vēlreiz apstiprina savu apņemšanos ievērot starptautisko tiesību

principus un normas, tostarp tos, kas noteikti [Apvienoto Nāciju Organizācijas] Statūtos un [Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO)] Helsinku Nobeiguma aktā, kā arī apņemšanos veicināt minētos principus to divpusējās un daudzpusējās attiecībās”. Minētā nolīguma 6.–11. pantā ir vēlreiz apstiprināta pušu apņemšanās novērst smagus starptautiska mēroga noziegumus, novērst konfliktus un pārvarēt krīzes, [sekmēt] reģionālo stabilitāti un konfliktu miermīlīgu atrisināšanu, [veicināt] atbrūņošanas, cīņu pret vieglo ieroču un kājnieku ieroču nelikumīgu tirdzniecību un cīņu pret terorismu, kā arī to vēlmi sadarboties un [uzturēt] dialogu šajās jomās.

- 45 Tomēr nolīguma kvalificēšana par nolīgumu sadarbības attīstības jomā ir jāveic, ņemot vērā tā pamatmērķi, nevis ņemot vērā kādas atsevišķas klauzulas, ar nosacījumu, ka specifiskajās jomās šajās klauzulās nav ietverti pienākumi tādā apjomā, ka šie pienākumi būtībā veido no sadarbības attīstības jomā mērķiem atšķirīgus mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. jūnijs, Komisija/Padome, C-377/12, EU:C:2014:1903, 39. punkts, un 2016. gada 14. jūnijs, Parlaments/Padome, C-263/14, EU:C:2016:435, 47. punkts).
- 46 Lai gan ir taisnība, ka Partnerības nolīguma ar Armēniju II sadaļas noteikumi attiecas uz jautājumiem, kuri var ietilpt KĀDP, un vēlreiz apstiprina pušu vēlmi savstarpēji sadarboties šajā jomā, ir jākonstatē, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 65. un 70. punktā, ka šos pašus noteikumus, lai arī to nav daudz salīdzinājumā ar visiem šī nolīguma 386 pantiem, no kuriem lielākā daļa attiecas uz tirdzniecību un sadarbību attīstības jomā, galvenokārt veido tikai ar programmatiskiem jautājumiem saistīti pušu paziņojumi, kuros ir vienīgi raksturotas starp tām esošās attiecības un to kopējie nodomi nākotnē, nenosakot darbības programmu un konkrētus šīs sadarbības īstenošanas nosacījumus.
- 47 Otrkārt, attiecībā uz šī nolīguma mērķiem no tā preambulas, tā 1. pantā uzskaitīto mērķu, kā arī lielākās daļas tā noteikumu analīzes kopumā izriet, ka šī nolīguma galvenais mērķis ir izveidot sadarbības sistēmu transporta, tirdzniecības un attīstības jomā starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses.
- 48 It īpaši minētā nolīguma 1. panta mērķi ir sadalīti vairākos mērķos, kuru vidū ir mērķi uzlabot visaptverošo politisko un ekonomisko partnerību un sadarbību starp pusēm; stiprināt politisko dialogu visās savstarpējo interešu jomās, sekmējot ciešu politisko attiecību veidošanos starp pusēm; sekmēt demokrātijas stiprināšanu un politisko, ekonomisko un institucionālo stabilitāti Armēnijas Republikā; veicināt, saglabāt un stiprināt mieru un stabilitāti gan reģiona, gan starptautiskā mērogā; uzlabot sadarbību brīvības, drošības un tiesiskuma jomā; vairot mobilitāti un cilvēku savstarpējos kontaktus; atbalstīt Armēnijas Republikas centienus attīstīt tās ekonomisko potenciālu, izmantojot starptautisko sadarbību; izveidot ciešāku sadarbību tirdzniecības jomā un radīt apstākļus aizvien ciešākai sadarbībai citās savstarpēju interešu jomās.
- 49 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Savienības politika sadarbības attīstības jomā LESD 208. panta izpratnē, kas ir viena no Partnerības nolīguma ar Armēniju galvenajām sastāvdaļām, aptver ne tikai pasākumus, kuri tieši vērsti uz nabadzības izskaušanu, bet arī tiecas sasniegt LES 21. panta minētos Savienības ārējās darbības vispārējos mērķus, piemēram, tā 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto mērķi saglabāt mieru, novērst konfliktus un stiprināt starptautisko drošību, kā arī tā 2. punkta d) apakšpunktā minēto mērķi veicināt ilgtspējīgu ekonomisku, sociālu un vides attīstību jaunattīstības valstīs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. jūnijs, Komisija/Padome, C-377/12, EU:C:2014:1903, 37. punkts). Turklāt Tiesai jau pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir bijusi iespēja uzsvērt, ka cīņa pret vieglo ieroču un kājnieku ieroču izplatīšanu var tikt uzskatīta par tādu, kas kalpo sadarbības attīstības jomā politikas mērķiem, jo

tā var palīdzēt novērst vai samazināt šķēršļus attiecīgās valsts ekonomiskajai un sociālajai attīstībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 20. maijs, Komisija/Padome, C-91/05, EU:C:2008:288, 68. punkts).

- 50 Turklāt sadarbības attīstības jomā mērķi ir plaši tādā ziņā, ka to sasniegšanai vajadzīgiem pasākumiem ir jāspēj attiekties uz dažādām specifiskām jomām. Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad nolīgums nosaka šīs sadarbības ietvaru (spriedums, 1996. gada 3. decembris, Portugāle/Padome, C-268/94, EU:C:1996:461, 37. punkts).
- 51 Šajā ziņā prasīt, lai nolīgums par sadarbību attīstības jomā tiktu balstīts arī uz citu tiesību normu, nevis to, kas saistīta ar šo politiku, ikreiz, kad tas skar specifisku jomu, praktiski varētu atņemt jēgu šajā pēdējā minētajā tiesību normā paredzētajai kompetencei un procedūrai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1996. gada 3. decembris, Portugāle/Padome, C-268/94, EU:C:1996:461, 38. punkts, un 2014. gada 11. jūnijs, Komisija/Padome, C-377/12, EU:C:2014:1903, 38. punkts).
- 52 Konkrētajā gadījumā Partnerības nolīguma ar Armēniju 1. pantā ir pausta pušu vēlme “stiprināt politisko dialogu”, kuru tās vēlas uzturēt, savukārt šī nolīguma 3. panta 2. punktā ir precizēti šī dialoga mērķi, uzskaitot virkni konkrētu mērķu. Kā apgalvo Padome, daži no šiem konkrētajiem mērķiem, it īpaši minētā nolīguma 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētais mērķis palielināt sadarbības efektivitāti ārlietu un drošības politikas jomā, var tikt saistīti ar KĀDP. Tomēr šo konkrēto mērķu uzskaitījumu, kā tas būtībā ir uzsvērts šī sprieduma 46. punktā, nepapildina neviena darbības programma vai konkrēti sadarbības pasākumi šajā jomā, kuri varētu pierādīt, ka KĀDP ir viena no šī paša nolīguma nošķirtām sastāvdaļām, kas nav saistīta ar tirdzniecības un sadarbības attīstības jomā aspektiem.
- 53 Ņemot vērā sadarbības attīstības jomā mērķu Savienības politikas kontekstā plašo izpratni, kāda tā ir atgādināta šī sprieduma 49. un 50. punktā, un to, ka Partnerības nolīgums ar Armēniju kopumā galvenokārt tiecas sasniegt mērķus, kas ir saistīti ar tirdzniecību un sadarbību attīstības jomā attiecībās ar šo valsti, ir jāuzskata, ka šī nolīguma galvenās sastāvdaļas, proti, kopējā tirdzniecības politika, transporta pakalpojumu tirdzniecība un sadarbība attīstības jomā ietver uz KĀDP attiecināmus politiskā dialoga elementus, kā rezultātā šo pēdējo minēto nevar uzskatīt par tādu sastāvdaļu, kas ir nošķirta no šī nolīguma, bet – tieši pretēji – par tādu, kas ir pakārtota iepriekš minētajām galvenajām sastāvdaļām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 46. punkts).
- 54 Turklāt, nosakot juridisko pamatu, protams, var tikt ņemts vērā arī konteksts, kādā tiesību akts iekļaujas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 18. decembris, Apvienotā Karaliste/Padome, C-81/13, EU:C:2014:2449, 38. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā Francijas Republika it īpaši uzsver konteksta elementu, ko veido Kalnu Karabahas konflikts. Tomēr ir jākonstatē, ka Partnerības nolīgumā ar Armēniju nav paredzēts neviens konkrēts vai specifisks pasākums, lai atrisinātu šo starptautisko drošību apdraudošo situāciju.
- 55 Šo konstatējumu apstiprina tas, kā izriet no šī sprieduma 38.–40. punkta, ka apstrīdēto lēmumu priekšmets ir starptautisko struktūru, kuras izveidotas, pamatojoties uz šo nolīgumu, darbība, kā rezultātā šie lēmumi nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas attiecas uz konkrētiem pasākumiem, kuri, iespējams, var tikt pieņemti, pamatojoties uz minēto nolīgumu.

- 56 No visa iepriekš minētā izriet, ka Partnerības nolīguma ar Armēniju elementi vai nodomu deklarācijas, kas ir saistīti ar KĀDP, nav pietiekami, lai veidotu autonomu šī nolīguma sastāvdaļu. Līdz ar to Padome ir kļūdaini izvēlējusies LES 37. pantu kā Lēmuma 2020/246 materiālo juridisko pamatu un LESD 218. panta 8. punkta otro daļu kā šī lēmuma procesuālo juridisko pamatu.
- 57 Līdz ar to ir jāapmierina pirmais Komisijas pamats un jāatceļ Lēmums 2020/246.
- 58 Runājot par Lēmumu 2020/245, ir jākonstatē, kā izriet no tā 10. apsvēruma un 1. panta, ka tas neattiecas uz nostāju, kas Savienības vārdā ir jāņem ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju izveidotajā Partnerības padomē, jo šī nostāja attiecas uz šī nolīguma II sadaļas piemērošanu. No pirmā pamata izvērtējuma izriet, ka šajā sadaļā ietvertie noteikumi neveido atsevišķu minētā nolīguma sastāvdaļu, kas liktu Padomei balstīties tostarp uz LES 37. pantu un LESD 218. panta 8. punkta otro daļu, lai noteiktu šo pašu nostāju. Tādējādi saskaņā ar šī sprieduma 40. punktā izklāstīto ir jākonstatē, ka nekas neattaisnotu to, ka Padome no Lēmuma 2020/245 priekšmeta izslēgtu attiecīgo nostāju, ciktāl tā attiecas uz šī paša nolīguma II sadaļas piemērošanu, un pieņemtu atsevišķu lēmumu saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, kura priekšmets būtu noteikt minēto nostāju, ciktāl tā attiecas uz šo pašu piemērošanu. No tā izriet, ka Lēmums 2020/245 arī ir jāatceļ.

Par otro pamatu

- 59 Tā kā pirmais pamats ir apmierināts un apstrīdētie lēmumi ir atcelti, otrais pamats līdz ar to nav jāizskata.

Par apstrīdēto lēmumu seku atstāšanu spēkā

- 60 Gan Padome, gan Komisija, gan arī Čehijas Republika apstrīdēto lēmumu atcelšanas gadījumā lūdz atstāt spēkā to sekas, lai novērstu jebkādas negatīvas sekas uz Partnerības nolīguma ar Armēniju īstenošanu.
- 61 Atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja tā to uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltā akta sekām ir jāuzskata par galīgām.
- 62 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ņemot vērā iemeslus, kas attiecas uz tiesisko noteiktību, šāda tiesību akta sekas var atstāt spēkā it īpaši tad, ja tā atcelšanas tūlītējā ietekme izraisītu nopietnu nelabvēlīgu ietekmi uz iesaistītajām personām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. jūlijs, Padome/Komisija, C-660/13, EU:C:2016:616, 51. punkts).
- 63 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma atcelšana, neatstājot spēkā tā sekas, varētu traucēt ar Partnerības nolīgumu ar Armēniju izveidoto struktūru darbībai, likt apšaubīt Savienības saistības attiecībā uz šo struktūru pieņemtajiem tiesību aktiem un tādējādi traucēt šī nolīguma pienācīgai izpildei (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Līdz ar to tiesiskās noteiktības apsvērumu dēļ ar šo spriedumu atcelto apstrīdēto lēmumu sekas ir jāatstāj spēkā, kamēr Padome pieņem jaunu lēmumu saskaņā ar šo spriedumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 65 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un Padomei spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 66 Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. punktu dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to ir pamats nospriezt, ka Francijas Republika un Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/245 (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minēto nolīgumu, izņemot tā II sadaļu, un Padomes Lēmumu (ES) 2020/246 (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minētā nolīguma II sadaļu.**
- 2) **Atstāt spēkā Lēmuma 2020/245 un Lēmuma 2020/246 sekas.**
- 3) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**
- 4) **Francijas Republika un Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]